

Neviim (prophètes) - Livre des Rois I

Chapter 22

- 22,1 וַיָּשׁוּבוּ, שְׁלֹשׁ שָׁנִים: אִין, מַלְחָמָה, בֵּין אַרְבָּם, וּבֵין יִשְׂרָאֵל. {פ}
- 22,2 וַיְהִי, בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית; וַיֵּרֶד יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ-יְהוּדָה, אֶל-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל.
- 22,3 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל, אֶל-עֲבָדָיו, הִידְעַתֶּם, כִּי-לָנוּ כָּמַת גִּלְעָד; וְאַנְחָנוּ מִחַשִׁים--מִמְּקַחַת אִמָּה, מִיַּד מֶלֶךְ אַרְבָּם.
- 22,4 וַיֹּאמֶר, אֶל-יְהוֹשָׁפָט, הֲתֵלֶךְ אִתִּי לְמַלְחָמָה, כָּמַת גִּלְעָד; וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט אֶל-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹנִי כְמוֹן כְּעַמִּי כְעַמֶּךָ כְּסוּסֵי כְּסוּסֶיךָ.
- 22,5 וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט, אֶל-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: דָּרַשׁ-נָא כִּיּוֹם, אֶת-דְּבַר יְהוָה.
- 22,6 וַיִּקְבֹּץ מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל אֶת-הַגְּבִיָּאִים, כְּאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ, וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הֲאֵלֶךְ עַל-כָּמַת גִּלְעָד לְמַלְחָמָה, אִם-אֶחָד; וַיֹּאמְרוּ עֲלֵה, וַיִּתֵּן אֲדָנָי בְּיַד הַמֶּלֶךְ.
- 22,7 וַיֹּאמֶר, יְהוֹשָׁפָט, הֲאִין פֹּה וּבִיָּא לִיהוָה, עוֹד; וַנְּדַרְשָׁהּ, מֵאִתּוֹ.
- 22,8 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל אֶל-יְהוֹשָׁפָט עוֹד אִישׁ-אֶחָד לְדַרְשׁ אֶת-יְהוָה מֵאִתּוֹ וְאֲנִי שָׁנֵאתִיו, כִּי לֹא-יִתְנַבֵּא עָלַי טוֹב כִּי אִם-רָע--מִיְכִיָּהוּ, בֶּן-יִמְלָה; וַיֹּאמֶר, יְהוֹשָׁפָט, אֶל-יֹאמֵר הַמֶּלֶךְ, כֵּן.
- 22,9 וַיִּקְרָא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל, אֶל-סָרִיס אֶחָד; וַיֹּאמֶר, מַהֲרָה מִיְכִיָּהוּ בֶן-יִמְלָה.
- 22,10 וַיִּמְלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ-יְהוּדָה יָשָׁבִים אִישׁ עַל-כְּסָאוֹ מִלְּבָשִׁים בְּגָדִים, בְּגָדָן, פֶּתַח, שַׁעַר שִׁמְרוֹן; וְכָל-הַגְּבִיָּאִים--מִתְנַבְּאִים, לִפְנֵיהֶם.
- 22,11 וַיַּעַשׂ לוֹ צְדָקִיָּה בֶן-כְּנַעֲנָה, קֶרֶבִי בְרוּזִל; וַיֹּאמֶר כֹּה-אָמַר יְהוָה, בְּאֵלֶּה תִּנְגַח אֶת-אַרְבָּם עַד-כְּלִמָּת.
- 22,12 וְכָל-הַגְּבִיָּאִים--וּבָאִים כֵּן, לֵאמֹר: עֲלֵה כָּמַת גִּלְעָד, וְהַצֵּלְחָ, וְנָתַן יְהוָה, בְּיַד הַמֶּלֶךְ.
- 22,13 וְהַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר-הֵלֵךְ לִקְרֹא מִיְכִיָּהוּ, דָּבַר אֵלָיו לֵאמֹר, הִנֵּה-נָא דְבַרִּי הַגְּבִיָּאִים פֶּה-אֶחָד טוֹב, אֶל-הַמֶּלֶךְ; וַיְהִי-נָא דְבַרִּיךָ (דְּבַרְךָ), כְּדָבַר אֶחָד מֵהֶם--וַיִּדְבַּרְתָּ טוֹב.
- 22,14 וַיֹּאמֶר, מִיְכִיָּהוּ: חִי-יְהוָה--כִּי אֶת-אֲשֶׁר יֹאמֶר יְהוָה אֵלַי, אִתּוֹ אֲדַבֵּר.
- 22,15 וַיּוּבֹא, אֶל-הַמֶּלֶךְ, וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֵלָיו מִיְכִיָּהוּ הַגִּלְגָּל אֶל-כָּמַת גִּלְעָד לְמַלְחָמָה, אִם-נִחָדְל; וַיֹּאמֶר אֵלָיו עֲלֵה וְהַצֵּלְחָ, וְנָתַן יְהוָה בְּיַד הַמֶּלֶךְ.
- 22,16 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַמֶּלֶךְ, עַד-כִּמָּה פְּעָמִים אֲנִי מִשְׁבִּיעֶיךָ: אֲשֶׁר לֹא-תִדְבַר אֵלַי, כִּקְ-אֶמֶת--בְּשֵׁם יְהוָה.
- 22,17 וַיֹּאמֶר, כִּאִתִּי אֶת-כָּל-יִשְׂרָאֵל גּוֹפְצִים אֶל-הַהָרִים, כְּצֹאן, אֲשֶׁר אֵין-לָהֶם רֹעֵה; וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא-אֲדַנִּים לְאַלֶּה, וַיָּשׁוּבוּ אִישׁ-לְבֵיתוֹ בְּשָׁלוֹם.
- 22,18 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל, אֶל-יְהוֹשָׁפָט: הֲלוֹא אֶמְרָתִי אֵלֶיךָ, לֹא-יִתְנַבֵּא עָלַי טוֹב כִּי אִם-רָע. {ס}
- 22,19 וַיֹּאמֶר, לָכֵן שָׁמַע דְּבַר-יְהוָה; כִּאִתִּי אֶת-יְהוָה, יֹשֵׁב עַל-כְּסֹאוֹ, וְכָל-צְבָא הַשָּׁמַיִם עִמָּד עָלָיו, מִיְמִינוֹ וּמִשְׁמָאלוֹ.
- 22,20 וַיֹּאמֶר יְהוָה, מִי יִפְתָּה אֶת-אַחַב, וַיַּעַל, וַיִּפֹּל בְּכָמַת גִּלְעָד; וַיֹּאמֶר זֶה בָּכָה, וְזֶה אָמַר בָּכָה.
- 22,21 וַיֵּצֵא הַרוּחַ, וַיַּעֲמֵד לִפְנֵי יְהוָה, וַיֹּאמֶר, אֲנִי אֶפְתְּנוּ; וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו, בְּמָה.
- 22,22 וַיֹּאמֶר, אֲצַא וְהִיִּיתִי רוּחַ שִׁקֵּר, בְּפִי, כָּל-גְּבִיָּאִיו; וַיֹּאמֶר, תִּפְתָּה וְגַם-תּוֹכַל--צֹא, וְעֲשֵׂה-כֵן.
- 22,23 וַעֲמָה, הִנֵּה נָתַן יְהוָה רוּחַ שִׁקֵּר, בְּפִי, כָּל-גְּבִיָּאִין אֵלֶּה; וַיְהִי, דְּבַר עֲלִין רָעָה.
- 22,24 וַיִּגַּשׁ צְדָקִיָּה בֶן-כְּנַעֲנָה, וַיִּכָּה אֶת-מִיְכִיָּהוּ עַל-הַלְחִי; וַיֹּאמֶר, אִי-זֶה עָבַר רוּחַ-יְהוָה מֵאִתִּי לְדַבֵּר אוֹתְךָ.
- 22,25 וַיֹּאמֶר מִיְכִיָּהוּ, הֲגַן רָאָה בַּיּוֹם הַזֶּה, אֲשֶׁר תִּבָּא חֶדֶר בְּחֶדֶר, לְהַחֲבֶה.
- 22,26 וַיֹּאמֶר, מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל, קַח אֶת-מִיְכִיָּהוּ, וְהַשִּׁיבֵהוּ אֶל-אֲמֵן שַׁר-הָעִיר; וְאֶל-יֹאשָׁה, בֶן-הַמֶּלֶךְ.
- 22,27 וְאַמְרָתָה, כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ, שִׁימוּ אֶת-זֶה, בֵּית הַכְּלָא; וְהַאֲכִלְהוּ לֶחֶם לַחֵץ, וְיָמִים לַחֵץ, עַד, בֹּאֵי בְשָׁלוֹם.
- 22,28 וַיֹּאמֶר מִיְכִיָּהוּ--אִם-שׁוֹב תִּשׁוּב בְּשָׁלוֹם, לֹא-דְבַר יְהוָה בִּי; וַיֹּאמֶר, שָׁמְעוּ עַמִּים כָּלָם.

- 22,29 יעל מלך-ישראל ויהושפט מלך-יהודה, כמת גלעד.
- 22,30 ויאמר מלך ישראל אל-יהושפט, התחפש ובא במלחמה, ואמה, לבש בגדיני; ויתחפש מלך ישראל, ויבוא במלחמה.
- 22,31 וימלך ארם צוה את-שרי הרקב אשר-לו שלשים ושנים, לאמר, לא תלחמו, את-קטן ואת-גדול: כי אם-את-מלך ישראל, לבדו.
- 22,32 ויהי כראות שרי הרקב את-יהושפט, והמה אמרו אך מלך-ישראל הוא, ויסרו עליו, להלחם; ויזעק, יהושפט.
- 22,33 ויהי, כראות שרי הרקב, כי-לא-מלך ישראל, הוא; וישובו, מאחוריו.
- 22,34 ואיש, משנן בקשת לתמו, ויכה את-מלך ישראל, בין הדבקים ובין השכיני; ויאמר לרכבו, הפך ידך, והוציאני מן-המחנה--כי הקליתי.
- 22,35 ותעלה המלחמה, ביום ההוא, והמלך היה מעמד במרכבה, נכח ארם; וימת בערב, ויצק דם-המכה אל-חיק הרקב.
- 22,36 ויעבר הרנה במחנה, כבא השמש לאמר: איש אל-עירו, ואיש אל-ארכו.
- 22,37 וימת המלך, ויבוא שמרון; ויקברו את-המלך, בשמרון.
- 22,38 וישטף את-הרקב על ברכת שמרון, וילקו הכלבים את-דמו, והזנות, נחצו--כדבר יהוה, אשר דבר.
- 22,39 ויתר דברי אחאב וכל-אשר עשה, ובית השן אשר בנה, וכל-הערים, אשר בנה: הלא-הם כתובים, על-ספר דברי הימים--למלכי ישראל.
- 22,40 וישכב אחאב, עם-אבתיו; וימלך אחזיהו בנו, תחתי. {פ}
- 22,41 ויהושפט, בן-אסא, מלך, על-יהודה--בשנת ארבע, לאחאב מלך ישראל.
- 22,42 יהושפט, בן-שלשים וחמש שנה במלכו, ועשרים וחמש שנה, מלך בירושלם; ושם אמו, עזובה בת-שלחי.
- 22,43 וילך, בכל-דרך אסא אביו--לא-סר ממנו: לעשות הישר, בעיני יהוה.
- 22,44 אך הבמות, לא-סרו: עוד העם מזבחים ומקטרים, בבמות.
- 22,45 וישלם יהושפט, עם-מלך ישראל.
- 22,46 ויתר דברי יהושפט וגבורתו אשר-עשה, ואשר גלחם: הלא-הם כתובים, על-ספר דברי הימים--למלכי יהודה.
- 22,47 ויתר, הקדש, אשר גשאר, בימי אסא אביו--בער, מן-הארץ.
- 22,48 וימלך אין באדום, נצב מלך.
- 22,49 יהושפט עשר (עשה) אגיות תרשיש ללכת אפירה, לזהב-ולא הלך: כי-נשברה (נשברו) אגיות, בעציון גבר.
- 22,50 אז אמר אחזיהו בן-אחאב, אל-יהושפט, ולכו עבדי עם-עבדיך, באגיות; ולא אבה, יהושפט.
- 22,51 וישכב יהושפט, עם-אבתיו, ויקבר עם-אבתיו, בעיר דוד אביו; וימלך יהורם בנו, תחתי. {ס}
- 22,52 אחזיהו בן-אחאב, מלך על-ישראל בשמרון, בשנת שבע עשרה, ליהושפט מלך יהודה; וימלך על-ישראל, שנתים.
- 22,53 ועש הרע, בעיני יהוה; וילך, בדרך אביו ובדרך אמו, ובדרך ירבעם בן-נבט, אשר החטיא את-ישראל.
- 22,54 ויעבד, את-הבעל, וישתחוה, לו; ויכעס, את-יהוה אלהי ישראל, ככל אשר-עשה, אביו.